

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

§. 17. Quomodo juvari debet in quo infidelitas, vel haeresis deprehenditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

te, adhortationibus, eleemosynis, orationibus, Missis, 2. accersatur, vel ultro accedat Sacerdos, qui 1. amanter saluret infirmum, de morbo interroget, compassionem præ se ferat; ut amoris significatione conciliet sibi benevolentiam. 2. hortetur eum, ut pro remedio confugiat ad Deum, qui sæpe per morbos hoc agit, ut qui obliviscebantur sui Creatoris, hoc stimulo excitati ad ipsum refugiant. 3. paulatim ad persuasionem confessionis & contritionis descendat, de quibus supra. 4. si nulla ratione ad confessionem induci valet, curet intelligere causam ejus rei: accidere enim id potest vel ex infidelitate, vel hæresi, vel desperatione, ob vitam malè actam, & gravia peccata à multis annis non confessà; vel ex pacto cum Dæmone inito; vel ex affectu pravo odii, inimicitiae, vindictæ, usuræ, personæ inhonestæ, vel ex acedia & horrore difficultatis confitendi.

§. 17.

Quomodo jvari debet in quo infidelitas, vel hæresis deprehenditur.

SI propter infidelitatem vel hæresin confiteri detractat: primo interrogetur an putet Catholicos salvari? si neget; absurdum erit tot millia hominum à Christo in hæc usque tempora, qui pietati & virtutibus dediti fuerunt damnatos dicere: si affirmat; quare ergo ipse in fide catholica mori formidat? addi possunt, notæ Ecclesiæ nostræ orthodoxæ, quod nimirum sit catholica seu universalis, tam quoad omnia tempora, quam loca; quod sit antiquissima, & nunquam interrupta; quod successione Episcoporum ab Apostolis deducta; quod sit unio membrorum inter se, & cum capite suo; quod sit sanctissimorum virorum clara, & miraculis à Deo ipso, qui nec fallere nec falli potest, luculenter confirmata. Subjungantur ea quoque quæ affectus movent: carentia sepulturæ, infamia, cruciatus infernales sempiterni.

§. 18.

Quomodo desperatus.

SI ex desperatione renuit confiteri accipiantur remedia, 1. si totius mundi peccata, dæmonum simul & hominum, in uno homine conjungerentur, tamen in abyssu misericordiae Dei per poenitentiam in nihilum absorberi, & unà guttâ sanguinis Christi lavari posse. 2. Si homo faciat quod in se est, Deus nunquam deest.

§. 19.

Quomodo qui pactum cum dæmone iniit.

SI pactum cum dæmone ægrum detinet à confessione, 1. exaggeret ei periculum

damnationis in quo versatur. 2. infamia. 3. excitetur in eo contritio & spes ut supra. 4. dicatur, dæmoni nullum pactum esse servandum, licet manu propria, ac sanguine firmatum, sed deceptorem decipi debere, confugiendo ad Deum & Dominum nostrum JESVM Christum, exemplo plurimorum, quibus per intercessionem B. Virginis Mariæ, & aliorum Sanctorum, etiam chirographum à Dæmone restitutum fuit. 5. ideo & ipse in sinum dictæ Virginis Sacratiss. se conjiciat, &c. Et licet dæmon, chirographum non reddat, non refert, dummodo infirmus de peccatis suis conteratur, veniam petat, eaque per dignam confessionem abluat.

§. 20.

Quomodo, qui inimicitias habet, jvandus sit?

SI difficultas confitendi procedit ex affectu pravo odii, inimicitiae, bonorum personæ, &c. 1. Adducantur quæ, supra de satisfactione & restitutione dicta sunt. 2. significetur ei quod mors immineat, per quam omnia bona & corpus ipsum cum suis affectibus deserere cogetur. 3. quod nihil secum auferet, quam animam, bona & mala quæ fecit. 4. quod ante tribunal sistetur, redditurus rationem de actibus suis, accepturus sententiam sive æternæ beatitudinis, sive æternæ damnationis. 5. in remittenda offensâ & odio imitetur Christum, S. Stephanum & alios Sanctos, qui pro suis persecutoribus etiam orabant. 6. addantur, quæ timorem incutiant poenarum. 7. si hæc non sufficiunt, addantur quæ spem excitant & charitatem. 8. aliqua etiam de fama & infamia, de bono nomine, de actibus heroicis, qui potissimum circa restitutionem & offensæ remissionem elucere solent, & hominum laudibus extolli.

§. 21.

Quomodo qui acedia vitio laborat.

SI ex acedia procedit difficultas confessionis: 1. aperiatur infirmo vicinitas mortis. 2. damnationis periculum. 3. facilitas confessionis, offerendo suam operam in examinando, & ad redigenda ei in memoriam peccata, partemque poenitentiae pro eo (si opus fuerit) subeundam. 4. si nihil jvat, possit Sacerdos clam, semotis astantibus, per modum conversationis ægrotum interrogare de quibusdam peccatis probabiliter ab eo commissis, sensim ad particularia, species, numerum descendendo, & cum jam magnam partem fecit, monere infirmum, ut reliquum confessionis libenter absolvat, beneficium absolutionis jam jam accepturus.

e

§. 22.